

Tid

*For lidt tid. For meget tid. For travlt. For kedsommeligt.
Tid til at føle stedet. Sted til at føle tiden. Har vi tid
nok? Er tiden gået? Løbet sin vej? Hoppet væk på tungen?*

Timeglasset foran mig er vendt. Sandkornene drysser fra det øverste glas til det nederste i en konstant og ensformig strøm. Timeglasset viser mig at tiden går. Men det viser mig ikke hvad tiden er.

For hvad er tid? Ikke noget man kan holde fast i. Ikke noget man kan smage på eller lugte til. Men den er alligevel til stede overalt.

For hvis ikke der var noget der hed tid, ville de øverste af sandkornene ikke falde ned til de nederste. De ville stå stille. De ville ikke engang være kommet ind i timeglasset, hvis tid slet ikke havde eksisteret. De ville ikke engang være til. Verden ville måske ikke være til.

Og alligevel tager vi tiden for givet.

*” Against the grain should be a way of life.
What’s worth the price is always worth the fight.
Every second counts, ’cause there’s no second try.
So live like you’re never living twice”*

Sangen If Today Was Your Last Day med Nickelback kører i baggrunden. På et tidspunkt hørte jeg den tit og ofte, men den gik lidt i glemmebogen. Nu kom jeg i tanke om den igen, for selvom den mest af alt handler om det at sætte pris på livet, handler den alligevel om tid.

Om at ” vores” tid kan slutte når som helst.

Selvom vi måske har haft et langt liv, betyder de 90 år alligevel næsten ingenting. Når først vores liv er slut, kan der gå så mange sekunder, minutter, timer, dage, uger, måneder, ja selv årtusinder, som der vil og vi kan ikke lave

noget af det om som vi har gjort.
For sådan er tiden.

Den går fremad og det vil den sandsynligvis gøre i al evighed.

Tid har aldrig kunnet gå baglæns, kan ikke gå baglæns og jeg tror aldrig den vil komme til det. Jeg kan ikke se hvordan noget der er så vigtigt på nogen måde kan laves om.

Tid eksisterer, sådan er det bare.

Selv efter vores Jord er død, vil tiden stadig fortsætte. Der vil måske bare ikke være nogen som holder styr på den.

For folk elsker at holde styr på tiden. Alle holder styr på tiden og forsøger at få så meget ud af den som muligt. Mange tænker så meget på tid, at de får stress af det. F.eks. løber alle voksne mennesker rundt som gale i butikkerne op til jul. De skal nå at købe alt ind til juleaften. Gaver, mad, julepynt.

Men næsten et hvert lille barn ville sige, at der er alt for lang tid til jul. De kan ikke finde på noget at lave og går bare rundt og laver ingenting, med sommerfugle i maven. Det er altså forskelligt, hvordan man opfatter tiden og det pudsige er ofte, at jo mere man stresser og skynder sig, jo kortere føles tiden.

Da jeg var lille tænkte jeg tit over at man egentlig burde huske at sige farvel til tiden. Hver time, hvert minut og hvert sekund. Man skulle huske at sige farvel til alt som havde været, alt som var.

Nu hvor jeg tænker over det, giver det egentlig mere mening at sige goddag til tiden. Hver time, hvert minut og hvert sekund. Byde det som kommer velkommen og ikke bare tage for givet at der virkelig kommer noget. At tiden virkelig går.

Foran mig er de sidste sandkorn ved at løbe gennem timeglassets hals. Trist, og så alligevel ikke. For præcis i det sekund at det sidste sandkorn er faldet ned til alle de andre, begynder et nyt sekund. For tiden forsætter.

Også selvom jeg ikke tænker altid over det.

For netop det at tiden virkelig går og fortsætter, er noget

vi alle sammen ved og kan mærke. Derfor er det vigtigt at leve i nuet, for vi ved aldrig om det bliver det sidste.

*” So do whatever it takes
'Cause you can't rewind a moment in this life.
Let nothing stand in your way
'Cause the hands of time are never on your side”*